

Arrest

nr. 61 172 van 10 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 21 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 28 april 2010 opnieuw het Rijk binnen en diende op 12 mei 2010 een derde asielaanvraag in. Op 21 december 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit de Volksrepubliek China, meerbepaald uit het district Bathang in de provincie Sichuan. U diende op 5 maart 2008 een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Op 18 augustus 2008 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat het uw beweerde afkomst uit de Volksrepubliek China ongeloofwaardig achtte. U diende een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) die op 26 januari 2009 een beslissing nam "weigering vluchtelingenstatus en weigering

subsidiare bescherming". Op 8 mei 2009 diende u een tweede asielaanvraag in, maar de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nam een beslissing tot weigering tot inoverwegingname van de asielaanvraag. Daarop reisde u naar Zwitserland in 2010. Zwitserland stuurde u terug naar België waar u op 28 april 2010 een derde asielaanvraag indiende. U legde ter staving van uw nieuwe aanvraag twee documenten neer van het klooster in India.

B. Motivering

Het CGVS stelt vast dat u geen enkel document neerlegt ter staving van uw beweerde herkomst uit de Volksrepubliek China en aldus wordt geen afbreuk gedaan aan de bevindingen van het CGVS waarop haar eerste beslissing van 5 maart 2008 is gebaseerd. U legde twee attesten neer van het klooster in India, maar geen van deze twee documenten vermeldt dat u uit Tibet in de Volksrepubliek China, afkomstig zou zijn (zie gehoorverslag CGVS 17/12/2010 p.3). De documenten geven aan dat u in een klooster in India verbleef, hetgeen echter niets zegt over uw beweerde afkomst, aangezien deze kloosters ook openstaan voor Tibetanen en zelfs andere personen die buiten de Volksrepubliek China zijn geboren. Verder moet het CGVS vaststellen dat u op geen enkel ogenblik ten aanzien van het CGVS in uw derde asielaanvraag de elementen waarop het CGVS zich baseerde in haar eerste beslissing van 5 maart 2008, trachtte te weerleggen (zie gehoorverslag CGVS 17/12/2010).

Bovendien zijn enkele van uw verklaringen van dien aarde dat ze de eerste bevindingen van het CGVS versterken. Zo gaf u bij uw eerste asielaanvraag aan dat Bathang de naam was van het dorp waar u woonde (zie gehoorverslag CGVS 03/07/2008 p.2). Dit werd als onjuist aangegeven door het CGVS in haar beslissing van 5 maart 2008. Daarom is het des te meer bevreemdend dat u bij uw derde asielaanvraag wél een geboortedorp aangeeft, onder de naam Tserathang (zie gehoorverslag CGVS 17/12/2010 p.2), een naam die u nergens bij uw eerste asielaanvraag vermeldde.

Daarnaast blijkt dat u geen enkel contact onderhoudt met iemand in de Volksrepubliek China (zie gehoorverslag CGVS 17/12/2010 p.3), hetgeen enigszins bevreemdend is voor iemand die beweert van daar afkomstig te zijn. Verder beschikt u niet over een "green book" (zie gehoorverslag CGVS p.3 en 4). Dit is opmerkelijk daar dit document algemeen gekend is onder de Tibetanen en het een soort van identiteitsbewijs is, uitgegeven door de vertegenwoordigers van de Tibetaanse overheid in ballingschap, in welk land dan ook. U zou een aanvraag gedaan hebben in België, lang geleden, maar u weet niet waarom er nog geen "green book" is toegewezen aan u en u legde van die aanvraag ook geen bewijs voor.

Ten slotte wil het CGVS nog opmerken dat uw jonge leeftijd geen afdoende excuus is voor enige gebrekkige kennis, dewelke ook. Uiteindelijk was u al dertien jaar oud bij uw vertrek uit Tibet en aldus moet u toch enige herinnering hebben aangaande uw reisweg naar Nepal, iets waarvan u zich niets kon herinneren, noch bij uw eerste asielaanvraag, noch bij uw derde asielaanvraag. Bovendien verbleef u in India jarenlang tussen Tibetaanse in een Tibetaans klooster zodat toch enige kennis u niet zomaar kan ontvreemd zijn.

Op basis van bovenstaande bevindingen dient het CGVS dan ook vast te stellen dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiare bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiare bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Als onderdeel van het eerste en tweede middel voert verzoeker de *“Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* aan. Hij onderwerpt aldus de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek zodat de middelen vanuit dit oogpunt zullen worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel tevens op de *“Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet”*.

3.2. Verzoeker diende een derde asielaanvraag in. Verzoekers eerste asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoeker niet aannemelijk maakte afkomstig te zijn uit Tibet in de Volksrepubliek China, noch dat hij India diende te ontvluchten omdat hij nood had aan internationale bescherming. Zijn tweede asielaanvraag werd niet in overweging genomen. Te dezen is de Raad niet bevoegd de beslissingen genomen in het kader van verzoekers vroegere asielaanvragen te beoordelen in beroep, daar deze door de in de Belgische wetgeving voorziene rechtsmiddelen aangevochten dienden te worden. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in onderhavige procedure beperkt tot de beoordeling van de in de derde asielaanvraag aangehaalde elementen.

3.3. Verzoeker volhardt in het kader van zijn derde asielaanvraag in zijn afkomst uit China, meer bepaald uit Tibet en legt als nieuwe elementen, twee attesten van een Indiaas klooster neer, een foto en documenten betreffende opleidingen in België.

3.4. Verzoeker benadrukt *“er staat wel degelijk dat verzoeker sinds december 1987 in het klooster verblijft”*. De Raad ziet niet in waarom de CGVS navraag zou moeten doen bij het klooster over de authenticiteit van dit stuk wanneer verzoekers aanwezigheid in een klooster in India geen bewijs van nationaliteit is, noch zijn afkomst uit Chinees-Tibet kan aantonen. Immers verzoeker toont niet aan dat de Tibetaanse kloosters in India enkel open staan voor Tibetanen afkomstig uit China. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792 van; RvV 30 januari 2009, nr. 22.422; RvV 29 augustus 2008, nr. 15.335).

3.5. Verzoeker gaat er daarenboven aan voorbij dat hem niet enkel wordt verweten geen documenten ter staving van zijn Chinese herkomst voor te leggen, maar hij een dermate verregaande onwetendheid vertoont betreffende Tibet dat zijn voorgehouden herkomst geenszins geloofwaardig voorkomt. Verzoeker tracht zijn uiterst gebrekkige kennis betreffende Tibet, vastgesteld in het kader van zijn eerste asielaanvraag, te verschonen door de jeugdige leeftijd waarop hij naar India werd gestuurd; en het feit dat dit intussen drieëntwintig jaar geleden is. Hij brengt in het kader van de derde asielaanvraag geen nuttige elementen aan die de onwetendheden vastgesteld in het kader van de eerste asielaanvraag in een ander licht kunnen plaatsen. Dit klemt te meer nu verzoeker plots stelt dat Tserathang de naam van zijn geboortedorp is, terwijl hij in het kader van zijn eerste asielaanvraag stelde dat dit Bathang is. Waar het verzoekschrift benadrukt dat Bathang de naam van het district is en het dus geen tegenstrijdigheid betreft *“maar toont de beslissing van verweerster aan dat zij duidelijk NIET op de hoogte is van de geografische kennis omtrent de plaats van afkomst van verzoeker”*, druist het in tegen de verklaringen in het kader van zijn eerste asielaanvraag. Op de vraag *“Waar in Bathang county hebt u gewoond?”* antwoordt verzoeker ondubbelzinnig *“Er zijn geen andere namen. Bathang county, Bathang is een klein dorp waar ik woonde”* (zie gehoorverslag 3/07/2008, p. 1). Derhalve gaf verzoeker in het kader van zijn eerste asielaanvraag Bathang aan als zijn dorp en concludeert de commissaris-generaal terecht dat verzoeker thans zijn verklaring wijzigt. Verzoekers verwijt dat de commissaris-generaal hem niet met bovenstaande tegenstrijdigheid heeft geconfronteerd tijdens het verhoor is niet ernstig nu de dossierbehandelaar een vergelijking dient te maken tussen de neerslag van de gehoren van de opeenvolgende asielaanvragen wat tijdens het gehoor zelf niet steeds mogelijk is, terwijl verzoeker als enige persoon in principe wel kan weten wat hij eerder heeft verklaard. Overigens verplicht geen enkele wettelijke bepaling de commissaris-generaal de asielzoeker attent te maken op of te confronteren met de voor hem nadelige elementen. Hoe dan ook verzoeker verklaart dat hij dertien jaar was toen hij vertrok uit China, er kan dan ook minstens verwacht worden dat hij weet van waar hij afkomstig is. Dat

verzoeker klaarblijkelijk vergeten is wat hij bij zijn eerste asielaanvraag heeft verteld, wijst op het verzonnen karakter van zijn beweringen.

3.5.1. Dit kan tevens blijken uit het feit dat verzoeker geen nuttige identiteitsstukken neerlegt terwijl kan verwacht worden dat wanneer hij uit China naar een Tibetaans klooster in India wordt gestuurd er ook voor gezorgd wordt dat hij ingeschreven wordt in het klooster en als Chinese Tibetaan ook de nodige identiteitsdocumenten krijgt. Verzoeker stelt dat hij zijn Tibetaanse origine niet diende te bewijzen in India en duidt hiermee aan dat hij in India niet verontrust werd. De Raad ziet dan ook niet in waarom verzoeker vertrokken is uit India, ook al was hij uit het klooster geweerd omwille van zijn niet-religieus gedrag. Minstens duidt dit er op dat hij niet verontrust werd in India. Ten slotte legt verzoeker geen 'green book' neer terwijl het redelijk is te veronderstellen dat dit voor hem werd aangevraagd of hij dit desnoods later in India zelf heeft aangevraagd. Er kan dan ook uit zijn verklaringen niet blijken dat hij een bijzondere kennis heeft van de situatie en de documenten van Chinees-Tibetaanse bannelingen in India. Verzoeker kan mogelijk van etnisch-Tibetaanse oorsprong zijn maar aangezien deze bevolkingsgroep verspreid leeft over vele landen, waaronder ook India en Nepal, toont hij niet specifiek aan de Chinese nationaliteit te hebben gehad.

3.6. De verwijzing naar algemene mensenrechtenrapporten en artikelen volstaan niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480), te meer nu uit voorgaande blijkt dat zijn herkomst uit Chinees-Tibet ongeloofwaardig is.

3.7. De Raad stelt vast dat de stukken die verzoeker neerlegde in het kader van zijn derde asielaanvraag klaarblijkelijk voorkomen als opgemaakt voor onderhavige procedure en dus de ongeloofwaardigheid versterken van verzoekers beweerde Tibetaans-Chinese identiteit en zijn hierop gebaseerde asielmotieven. Verzoeker toont nog steeds geen enkele band aan met Tibet in de Volksrepubliek China.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. In een tweede middel roept verzoeker de "*Schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en de Richtlijn 2004/83/ EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (subsidiaire bescherming)*".

4.2. Waar artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade voorhanden is, bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

4.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aannemelijk maakt. Verzoeker toont dan ook niet aan dat het passend is het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet af te wegen ten opzichte van de situatie in China. De veelvuldige verwijzingen in het verzoekschrift naar algemene rapporten betreffende de situatie in Tibet, China zijn dan ook niet dienend. Zoals hoger geoordeeld voert verzoeker ook in zijn derde asielaanvraag geen nuttige elementen aan op dit punt en kunnen de nieuwe elementen slechts de bedrieglijkheid van zijn beweerde nationaliteit versterken. Noch uit verzoekers verklaringen, noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.4. Tot slot wat betreft de verwijzing in het verzoekschrift naar “*het voorafgaande van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van Europa van 29 april 2004*”, dient te worden vastgesteld dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewenste effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van voormelde Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 verstreek op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

4.5. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien mei tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK